

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Postán vagy Pécselt házhoz küldve:
EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FEL. ÉVRE 2 " 50 "
NEGYED ÉVRE 1 " 25 "
EGYES SZÁM 10 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábos petti sor egyszeri megjelenésért 5 kr., 3-szorított 5 kr., 10-szerített 4 kr. fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

Az új országgyűlés

Az új országgyűlés össze van hívva szeptember hó huszonhatodikára.
A választások határideje ki van tűzve a jövő hó 17-dike s 26-dika között eső időre.

A nemzet saját kezeibe kapta a hatalmat sorsa felett rendelkezhetni.

Minden emberre csak egy pillanattal tart az a hatalom, midőn hazája sorsának intézésébe befolyik. Ezt a pillanatot fel kell használni. A ki nem él vele, eldobta magától a legszebb polgári jogot s gyáván bujt ki a kötelesség teljesítésének terhe alól.

Nem valami nagy hatalom ez a választási jog az egyes ember kezében. Kevés ideig tart és sokkal kell megosztani. De a becsületes emberek sok ezreinek kezében ellenállhatatlan erővé válik.

A nemzet sokáig nem élt e joggal okosan. A megválasztott képviselők pedig kiadták kezükkel minden hatalmat. Réá ruházták azt a kormányra feltétlenül, még csak az ítélethez való tartózkodást fenn magoknak.

Az ember, a ki a hatalom teljében, feltétlen többség fölött rendelkezve, oly hosszú idő alatt is nem mutatathat fel egyebet áldás-nélküli kísérleteknél, a ki máis ott áll, ahol 12 esztendő előtt, hogy vagyoni viszonyaink között eredménytelenül keresse a kivezető utat, a ki teljes életében nem értett egyébhez hű felelősnél, a ki számos csalódságnak tette ki a nemzetet, érdemtelenné lett népe bizalmára!

Most itt van az alkalom a bizalmatlanságot nyilvánítani.

A nemzet kezében van a hatalom. Tőle függ, hogy okosan éljen vele.

Önkéntelenül összetartanak az emberek s néhez megérteni a képviselőház többségének magatartását, még nehezebb kiköcskölni a választók eljárásával szemben.
Ha veszedélyben lenne a haza s csak perezek választanának el egy fenyegető jövőtől, vagy ha nagy eredményekkel állana élénk az a mult, melyre a kormányelölők közpályáján visszatérhetnek, természetes lenne az az állapot. Egy Bismarcknak sokat emézhett a nemzete. De mi joga van az emézésre és könyöröltre annak a férfinak, a ki be nem váltotta egyetlen ígértét soha, a ki áltatta a nemzetet egész politikai pályáján s a ki a kudarcok mértéktelenségével köveivel jelezte meg azt az utat, a melyen elhaladt. Veszély nincs, mely oly szokatlan tömörülést megmagyarázhatná tegyen. Veszélyek idején elhallgat a párttusa. Önkéntelenül összetartanak az emberek s

Három év.

Az öt Buda várában elhangzott trónbeszéd az utolsó három éves országgyűlés búcsuztatta el.

Ezentul öt évig fognak tartani az országgyűlések. Beh kár! Mintha három év alatt nem tudnák kellőképp boldogítani (!) a hont. Jó Péchy Tamás, mint a képviselőház nagyérdemű elnöke a letűnt három év munkája eredményeként az új törvények hosszú listáját terjesztette elő.

Az országgyűlés, a törvények megnyitására impozáns, de hasznosságuk, célzatlanságuk és szellemük: — jobb erről nem beszélni. A letűnt országgyűlés, mint törvénygyár teljes gőzerővel működött, de nem a legerősebb gyártmányok kerültek ki belőle. Egyáltalában ha az újonnan alkotott törvények számától függene a haza boldogsága, akkor Magyarország volna a legboldogabb ország.

Kétségkívül agyon vagyunk boldogítva mindenképen. A rövid három év alatt oly dolgok történtek, melyek inkább hátra mozdították, mint előbbre segítettek az ország ügyét.

Pedig nagyszabású reform-alkotások is kerültek a törvényhozás napirendjére. Megreformálták a förendházat és a közigazgatást. A förendházi reform üdvös volta mindössze abban nyilvánult, hogy az öreg Ghyczy és Somssich olykor olykor alaposan eldöntötték a kormányt. De lát a fogatlan vén oroszlanok nem veszedelmesek. Az új közigazgatás hatásától többet beszélhet a nagy közönség. Mióta életbe lépett: Tisza tudta és akarata nélkül egy veréb sem eshetik le a háztetőről.

A sok törvényből legjobb akarattal sem tudnák olyant felsorolni, mely megfelelt a nemzet vágyainak és elvárásainak. Az Ausztriával megújítandó gazdasági kiegyezésre vonatkozó törvények a kormány engemérsékelte jogelvonásainak és kudarcainak gyászos foglalatja. A kormány szinte erőszakolta a kiegyezést, és az osztrákok tevényt esaptak, mi meg requiemet tartathatnak.

A lefolyt három év alatt rendeztük az országos kiállítását. Eredménye fényes deifit, melytől most is vakul a magyar. Ami szép és jó volt benne, azt megromtatta a kormány elszámítása. Következett a fekete leveles egy impozáns póthitel alakjában.

Megreformálták a védőkötelezést, behozták a népközlést. A hadügyminiszter egy intésére glóriába kell állni az egész nemzetnek. A nemzet meghozta a nagy áldozatot, de nem volt köszönet benne. A Janszky-botrány képesen felmerült hadsereg kérdésében eszűtett be neműnk és a kormány nem szerzett elégtételt. Letagadták a magyar nyelv jogát, a nemzet bántalmazóit kiintették. Az osztrák armádia kihívóbb, mint valaha, a magyar hadsereg ügye el van árulva. A rut árulást a kormány és a honvédelmi miniszter ejtették a nemzetet.

Mégis ez idő alatt történt meg, hogy a hadsereg czimén 52 millió forint, a honvédség és népközlés czimén nyolczadfél millió forint erejéig pumpolták meg a nemzetet. A kormány ezt is megszavaztatta.

Mekkora zsarolást vitték véghez a nemzetet lefelé kézbesíttem, s a művész német utasította vissza.
A trónörökös volt, azzal a hadnaggyal, ki Dorishoz vitte az ifjú herceg levelét.

Nézzé fenség, itt jön, szól most a hadnagy, — ugy-e mondtam, hogy eljön, én visszavonulok, élvezze fenség háboríthatatlanul az első pásztor óra perzeit, melyek hogy ne legyenek utolsó, én lelkemből kivonom fenségednek.

A hadnagy félrevonult s a trónörökös az utca sarka felé irányzta lépteit, honnét egy ifjú alak lefátyolozott arczal közleledett.

Doris volt.

A lejtőn csak az első lépés nehéz, az ösvény felé haladó csak az első lépésnél íng, ha az meg van tőve, haladunk nyílesen le a lejtőn míg nem a sötét örvény összecsap fejünk felett — elmerülünk.

Doris megtette az első lépést. A trónörökös szerelmi vallomását meghallgatta, s feltartóztatlanul futott lefelé a lejtőn. Minden este más és más ürügyöt adott atyjának, hogy ki kell mennie a városba, s mindig a Szt.-Miklós templom felé tartott. És a királyi lakot minden este két testőrtiszt hagyta el: a trónörökös s a hadnagy, s a véletlenség mindig úgy hozta magával, hogy a Szt.-Miklós templomnál Dorist találták.

Pár hét telt el. A trónörökös fölkereste Doris lakását; mint mértő jött s mutatta be magát az apánál, ki művészi élvezettel hallgatta végig a trónörökös és a kedves Dorisának "kettőseit," nem látott a dolgban mást, mint a két művész együttes társulatát, együtttes haladását.

A művészként mind gyakoribbá lettek s a szegény hadnagynak napról-napra hosszabb ideig kellett a karmester háza előtt sétálna várni urára.

Az ének-órát a szerelem boldog órái váltották fel, s ezeket minél hosszabbakra akarta nyújtani a fiatal heves verű trónörökös.

A "katona király" I. Frigyes neszt vette a trónörökös kalandjainak. Nem volt az az ember, ki a szív dolgába feleldet volna, hogy fia, koronájának örököse s katonai keménységgel lépett fel.

Külföldre utazol két évre, szól a hajhatalatlan apa fiához, — a leányt pedig a bíróság fogja megkérdezni, mi jögon toladott be a főhercegnőnk közé.

Az ifjú herceg elutazott. Dorist a rendőrség elfogta, s a törvényszéknek adta át, mely a királytól sajátkezűleg a következő utasítást kapta: "A börtönbe vetett Ritter Dorotyát, holnap reggel előbb a börtön kapuja előtt, aztán atyja lakásánál s harmadszor a város végén meg kell veszőtöztetni s aztán — szandiroi dologházba küldendő örök időre."

A törvényszék elborzadt a rendeltel olvasásánál, de a "katona király" parancsának ellenszegülni a "független bírák" nem voltak elég erősek.

A borzasztó ítéletet betű szerint végrehajtották. A szép leány, a hírneves művész meggyalázza, háromszor megveszöztözte a dologházba került; a trónörökös külföldön volt, s a hadnagyt, ki a szerelmi viszonyt közvetíté megfosztották valójától s hat év várfogságra vitték, mint az erkölcselenség előmozdítóját.

Három év merült az örök semmisségbe. A számozott trónörökös rég efeleldte Dorist Páris grisettei között, rég kibékült

Három év.

Az öt Buda várában elhangzott trónbeszéd az utolsó három éves országgyűlés búcsuztatta el.

Ezentul öt évig fognak tartani az országgyűlések. Beh kár! Mintha három év alatt nem tudnák kellőképp boldogítani (!) a hont. Jó Péchy Tamás, mint a képviselőház nagyérdemű elnöke a letűnt három év munkája eredményeként az új törvények hosszú listáját terjesztette elő.

Az országgyűlés, a törvények megnyitására impozáns, de hasznosságuk, célzatlanságuk és szellemük: — jobb erről nem beszélni. A letűnt országgyűlés, mint törvénygyár teljes gőzerővel működött, de nem a legerősebb gyártmányok kerültek ki belőle. Egyáltalában ha az újonnan alkotott törvények számától függene a haza boldogsága, akkor Magyarország volna a legboldogabb ország.

Kétségkívül agyon vagyunk boldogítva mindenképen. A rövid három év alatt oly dolgok történtek, melyek inkább hátra mozdították, mint előbbre segítettek az ország ügyét.

Pedig nagyszabású reform-alkotások is kerültek a törvényhozás napirendjére. Megreformálták a förendházat és a közigazgatást. A förendházi reform üdvös volta mindössze abban nyilvánult, hogy az öreg Ghyczy és Somssich olykor olykor alaposan eldöntötték a kormányt. De lát a fogatlan vén oroszlanok nem veszedelmesek. Az új közigazgatás hatásától többet beszélhet a nagy közönség. Mióta életbe lépett: Tisza tudta és akarata nélkül egy veréb sem eshetik le a háztetőről.

A sok törvényből legjobb akarattal sem tudnák olyant felsorolni, mely megfelelt a nemzet vágyainak és elvárásainak. Az Ausztriával megújítandó gazdasági kiegyezésre vonatkozó törvények a kormány engemérsékelte jogelvonásainak és kudarcainak gyászos foglalatja. A kormány szinte erőszakolta a kiegyezést, és az osztrákok tevényt esaptak, mi meg requiemet tartathatnak.

A lefolyt három év alatt rendeztük az országos kiállítását. Eredménye fényes deifit, melytől most is vakul a magyar. Ami szép és jó volt benne, azt megromtatta a kormány elszámítása. Következett a fekete leveles egy impozáns póthitel alakjában.

Megreformálták a védőkötelezést, behozták a népközlést. A hadügyminiszter egy intésére glóriába kell állni az egész nemzetnek. A nemzet meghozta a nagy áldozatot, de nem volt köszönet benne. A Janszky-botrány képesen felmerült hadsereg kérdésében eszűtett be neműnk és a kormány nem szerzett elégtételt. Letagadták a magyar nyelv jogát, a nemzet bántalmazóit kiintették. Az osztrák armádia kihívóbb, mint valaha, a magyar hadsereg ügye el van árulva. A rut árulást a kormány és a honvédelmi miniszter ejtették a nemzetet.

Mégis ez idő alatt történt meg, hogy a hadsereg czimén 52 millió forint, a honvédség és népközlés czimén nyolczadfél millió forint erejéig pumpolták meg a nemzetet. A kormány ezt is megszavaztatta.

Mekkora zsarolást vitték véghez a nemzetet lefelé kézbesíttem, s a művész német utasította vissza.
A trónörökös volt, azzal a hadnaggyal, ki Dorishoz vitte az ifjú herceg levelét.

Nézzé fenség, itt jön, szól most a hadnagy, — ugy-e mondtam, hogy eljön, én visszavonulok, élvezze fenség háboríthatatlanul az első pásztor óra perzeit, melyek hogy ne legyenek utolsó, én lelkemből kivonom fenségednek.

A hadnagy félrevonult s a trónörökös az utca sarka felé irányzta lépteit, honnét egy ifjú alak lefátyolozott arczal közleledett.

Doris volt.

A lejtőn csak az első lépés nehéz, az ösvény felé haladó csak az első lépésnél íng, ha az meg van tőve, haladunk nyílesen le a lejtőn míg nem a sötét örvény összecsap fejünk felett — elmerülünk.

Doris megtette az első lépést. A trónörökös szerelmi vallomását meghallgatta, s feltartóztatlanul futott lefelé a lejtőn. Minden este más és más ürügyöt adott atyjának, hogy ki kell mennie a városba, s mindig a Szt.-Miklós templom felé tartott. És a királyi lakot minden este két testőrtiszt hagyta el: a trónörökös s a hadnagy, s a véletlenség mindig úgy hozta magával, hogy a Szt.-Miklós templomnál Dorist találták.

Pár hét telt el. A trónörökös fölkereste Doris lakását; mint mértő jött s mutatta be magát az apánál, ki művészi élvezettel hallgatta végig a trónörökös és a kedves Dorisának "kettőseit," nem látott a dolgban mást, mint a két művész együttes társulatát, együtttes haladását.

A művészként mind gyakoribbá lettek s a szegény hadnagynak napról-napra hosszabb ideig kellett a karmester háza előtt sétálna várni urára.

Az ének-órát a szerelem boldog órái váltották fel, s ezeket minél hosszabbakra akarta nyújtani a fiatal heves verű trónörökös.

A "katona király" I. Frigyes neszt vette a trónörökös kalandjainak. Nem volt az az ember, ki a szív dolgába feleldet volna, hogy fia, koronájának örököse s katonai keménységgel lépett fel.

Külföldre utazol két évre, szól a hajhatalatlan apa fiához, — a leányt pedig a bíróság fogja megkérdezni, mi jögon toladott be a főhercegnőnk közé.

Az ifjú herceg elutazott. Dorist a rendőrség elfogta, s a törvényszéknek adta át, mely a királytól sajátkezűleg a következő utasítást kapta: "A börtönbe vetett Ritter Dorotyát, holnap reggel előbb a börtön kapuja előtt, aztán atyja lakásánál s harmadszor a város végén meg kell veszőtöztetni s aztán — szandiroi dologházba küldendő örök időre."

A törvényszék elborzadt a rendeltel olvasásánál, de a "katona király" parancsának ellenszegülni a "független bírák" nem voltak elég erősek.

A borzasztó ítéletet betű szerint végrehajtották. A szép leány, a hírneves művész meggyalázza, háromszor megveszöztözte a dologházba került; a trónörökös külföldön volt, s a hadnagyt, ki a szerelmi viszonyt közvetíté megfosztották valójától s hat év várfogságra vitték, mint az erkölcselenség előmozdítóját.

Három év merült az örök semmisségbe. A számozott trónörökös rég efeleldte Dorist Páris grisettei között, rég kibékült

Három év.

Az öt Buda várában elhangzott trónbeszéd az utolsó három éves országgyűlés búcsuztatta el.

Ezentul öt évig fognak tartani az országgyűlések. Beh kár! Mintha három év alatt nem tudnák kellőképp boldogítani (!) a hont. Jó Péchy Tamás, mint a képviselőház nagyérdemű elnöke a letűnt három év munkája eredményeként az új törvények hosszú listáját terjesztette elő.

Az országgyűlés, a törvények megnyitására impozáns, de hasznosságuk, célzatlanságuk és szellemük: — jobb erről nem beszélni. A letűnt országgyűlés, mint törvénygyár teljes gőzerővel működött, de nem a legerősebb gyártmányok kerültek ki belőle. Egyáltalában ha az újonnan alkotott törvények számától függene a haza boldogsága, akkor Magyarország volna a legboldogabb ország.

Kétségkívül agyon vagyunk boldogítva mindenképen. A rövid három év alatt oly dolgok történtek, melyek inkább hátra mozdították, mint előbbre segítettek az ország ügyét.

Pedig nagyszabású reform-alkotások is kerültek a törvényhozás napirendjére. Megreformálták a förendházat és a közigazgatást. A förendházi reform üdvös volta mindössze abban nyilvánult, hogy az öreg Ghyczy és Somssich olykor olykor alaposan eldöntötték a kormányt. De lát a fogatlan vén oroszlanok nem veszedelmesek. Az új közigazgatás hatásától többet beszélhet a nagy közönség. Mióta életbe lépett: Tisza tudta és akarata nélkül egy veréb sem eshetik le a háztetőről.

A sok törvényből legjobb akarattal sem tudnák olyant felsorolni, mely megfelelt a nemzet vágyainak és elvárásainak. Az Ausztriával megújítandó gazdasági kiegyezésre vonatkozó törvények a kormány engemérsékelte jogelvonásainak és kudarcainak gyászos foglalatja. A kormány szinte erőszakolta a kiegyezést, és az osztrákok tevényt esaptak, mi meg requiemet tartathatnak.

A lefolyt három év alatt rendeztük az országos kiállítását. Eredménye fényes deifit, melytől most is vakul a magyar. Ami szép és jó volt benne, azt megromtatta a kormány elszámítása. Következett a fekete leveles egy impozáns póthitel alakjában.

Megreformálták a védőkötelezést, behozták a népközlést. A hadügyminiszter egy intésére glóriába kell állni az egész nemzetnek. A nemzet meghozta a nagy áldozatot, de nem volt köszönet benne. A Janszky-botrány képesen felmerült hadsereg kérdésében eszűtett be neműnk és a kormány nem szerzett elégtételt. Letagadták a magyar nyelv jogát, a nemzet bántalmazóit kiintették. Az osztrák armádia kihívóbb, mint valaha, a magyar hadsereg ügye el van árulva. A rut árulást a kormány és a honvédelmi miniszter ejtették a nemzetet.

Mégis ez idő alatt történt meg, hogy a hadsereg czimén 52 millió forint, a honvédség és népközlés czimén nyolczadfél millió forint erejéig pumpolták meg a nemzetet. A kormány ezt is megszavaztatta.

Mekkora zsarolást vitték véghez a nemzetet lefelé kézbesíttem, s a művész német utasította vissza.
A trónörökös volt, azzal a hadnaggyal, ki Dorishoz vitte az ifjú herceg levelét.

Nézzé fenség, itt jön, szól most a hadnagy, — ugy-e mondtam, hogy eljön, én visszavonulok, élvezze fenség háboríthatatlanul az első pásztor óra perzeit, melyek hogy ne legyenek utolsó, én lelkemből kivonom fenségednek.

A hadnagy félrevonult s a trónörökös az utca sarka felé irányzta lépteit, honnét egy ifjú alak lefátyolozott arczal közleledett.

Doris volt.

A lejtőn csak az első lépés nehéz, az ösvény felé haladó csak az első lépésnél íng, ha az meg van tőve, haladunk nyílesen le a lejtőn míg nem a sötét örvény összecsap fejünk felett — elmerülünk.

Doris megtette az első lépést. A trónörökös szerelmi vallomását meghallgatta, s feltartóztatlanul futott lefelé a lejtőn. Minden este más és más ürügyöt adott atyjának, hogy ki kell mennie a városba, s mindig a Szt.-Miklós templom felé tartott. És a királyi lakot minden este két testőrtiszt hagyta el: a trónörökös s a hadnagy, s a véletlenség mindig úgy hozta magával, hogy a Szt.-Miklós templomnál Dorist találták.

Pár hét telt el. A trónörökös fölkereste Doris lakását; mint mértő jött s mutatta be magát az apánál, ki művészi élvezettel hallgatta végig a trónörökös és a kedves Dorisának "kettőseit," nem látott a dolgban mást, mint a két művész együttes társulatát, együtttes haladását.

A művészként mind gyakoribbá lettek s a szegény hadnagynak napról-napra hosszabb ideig kellett a karmester háza előtt sétálna várni urára.

Az ének-órát a szerelem boldog órái váltották fel, s ezeket minél hosszabbakra akarta nyújtani a fiatal heves verű trónörökös.

A "katona király" I. Frigyes neszt vette a trónörökös kalandjainak. Nem volt az az ember, ki a szív dolgába feleldet volna, hogy fia, koronájának örököse s katonai keménységgel lépett fel.

Külföldre utazol két évre, szól a hajhatalatlan apa fiához, — a leányt pedig a bíróság fogja megkérdezni, mi jögon toladott be a főhercegnőnk közé.

Az ifjú herceg elutazott. Dorist a rendőrség elfogta, s a törvényszéknek adta át, mely a királytól sajátkezűleg a következő utasítást kapta: "A börtönbe vetett Ritter Dorotyát, holnap reggel előbb a börtön kapuja előtt, aztán atyja lakásánál s harmadszor a város végén meg kell veszőtöztetni s aztán — szandiroi dologházba küldendő örök időre."

A törvényszék elborzadt a rendeltel olvasásánál, de a "katona király" parancsának ellenszegülni a "független bírák" nem voltak elég erősek.

A borzasztó ítéletet betű szerint végrehajtották. A szép leány, a hírneves művész meggyalázza, háromszor megveszöztözte a dologházba került; a trónörökös külföldön volt, s a hadnagyt, ki a szerelmi viszonyt közvetíté megfosztották valójától s hat év várfogságra vitték, mint az erkölcselenség előmozdítóját.

Három év merült az örök semmisségbe. A számozott trónörökös rég efeleldte Dorist Páris grisettei között, rég kibékült

Három év.

Az öt Buda várában elhangzott trónbeszéd az utolsó három éves országgyűlés búcsuztatta el.

Ezentul öt évig fognak tartani az országgyűlések. Beh kár! Mintha három év alatt nem tudnák kellőképp boldogítani (!) a hont. Jó Péchy Tamás, mint a képviselőház nagyérdemű elnöke a letűnt három év munkája eredményeként az új törvények hosszú listáját terjesztette elő.

Az országgyűlés, a törvények megnyitására impozáns, de hasznosságuk, célzatlanságuk és szellemük: — jobb erről nem beszélni. A letűnt országgyűlés, mint törvénygyár teljes gőzerővel működött, de nem a legerősebb gyártmányok kerültek ki belőle. Egyáltalában ha az újonnan alkotott törvények számától függene a haza boldogsága, akkor Magyarország volna a legboldogabb ország.

Kétségkívül agyon vagyunk boldogítva mindenképen. A rövid három év alatt oly dolgok történtek, melyek inkább hátra mozdították, mint előbbre segítettek az ország ügyét.

Pedig nagyszabású reform-alkotások is kerültek a törvényhozás napirendjére. Megreformálták a förendházat és a közigazgatást. A förendházi reform üdvös volta mindössze abban nyilvánult, hogy az öreg Ghyczy és Somssich olykor olykor alaposan eldöntötték a kormányt. De lát a fogatlan vén oroszlanok nem veszedelmesek. Az új közigazgatás hatásától többet beszélhet a nagy közönség. Mióta életbe lépett: Tisza tudta és akarata nélkül egy veréb sem eshetik le a háztetőről.

A sok törvényből legjobb akarattal sem tudnák olyant felsorolni, mely megfelelt a nemzet vágyainak és elvárásainak. Az Ausztriával megújítandó gazdasági kiegyezésre vonatkozó törvények a kormány engemérsékelte jogelvonásainak és kudarcainak gyászos foglalatja. A kormány szinte erőszakolta a kiegyezést, és az osztrákok tevényt esaptak, mi meg requiemet tartathatnak.

A lefolyt három év alatt rendeztük az országos kiállítását. Eredménye fényes deifit, melytől most is vakul a magyar. Ami szép és jó volt benne, azt megromtatta a kormány elszámítása. Következett a fekete leveles egy impozáns póthitel alakjában.

Megreformálták a védőkötelezést, behozták a népközlést. A hadügyminiszter egy intésére glóriába kell állni az egész nemzetnek. A nemzet meghozta a nagy áldozatot, de nem volt köszönet benne. A Janszky-botrány képesen felmerült hadsereg kérdésében eszűtett be neműnk és a kormány nem szerzett elégtételt. Letagadták a magyar nyelv jogát, a nemzet bántalmazóit kiintették. Az osztrák armádia kihívóbb, mint valaha, a magyar hadsereg ügye el van árulva. A rut árulást a kormány és a honvédelmi miniszter ejtették a nemzetet.

Mégis ez idő alatt történt meg, hogy a hadsereg czimén 52 millió forint, a honvédség és népközlés czimén nyolczadfél millió forint erejéig pumpolták meg a nemzetet. A kormány ezt is megszavaztatta.

Mekkora zsarolást vitték véghez a nemzetet lefelé kézbesíttem, s a művész német utasította vissza.
A trónörökös volt, azzal a hadnaggyal, ki Dorishoz vitte az ifjú herceg levelét.

Nézzé fenség, itt jön, szól most a hadnagy, — ugy-e mondtam, hogy eljön, én visszavonulok, élvezze fenség háboríthatatlanul az első pásztor óra perzeit, melyek hogy ne legyenek utolsó, én lelkemből kivonom fenségednek.

A hadnagy félrevonult s a trónörökös az utca sarka felé irányzta lépteit, honnét egy ifjú alak lefátyolozott arczal közleledett.

Doris volt.

A lejtőn csak az első lépés nehéz, az ösvény felé haladó csak az első lépésnél íng, ha az meg van tőve, haladunk nyílesen le a lejtőn míg nem a sötét örvény összecsap fejünk felett — elmerülünk.

Doris megtette az első lépést. A trónörökös szerelmi vallomását meghallgatta, s feltartóztatlanul futott lefelé a lejtőn. Minden este más és más ürügyöt adott atyjának, hogy ki kell mennie a városba, s mindig a Szt.-Miklós templom felé tartott. És a királyi lakot minden este két testőrtiszt hagyta el: a trónörökös s a hadnagy, s a véletlenség mindig úgy hozta magával, hogy a Szt.-Miklós templomnál Dorist találták.

Pár hét telt el. A trónörökös fölkereste Doris lakását; mint mértő jött s mutatta be magát az apánál, ki művészi élvezettel hallgatta végig a trónörökös és a kedves Dorisának "kettőseit," nem látott a dolgban mást, mint a két művész együttes társulatát, együtttes haladását.

A művészként mind gyakoribbá lettek s a szegény hadnagynak napról-napra hosszabb ideig kellett a karmester háza előtt sétálna várni urára.

Az ének-órát a szerelem boldog órái váltották fel, s ezeket minél hosszabbakra akarta nyújtani a fiatal heves verű trónörökös.

A "katona király" I. Frigyes neszt vette a trónörökös kalandjainak. Nem volt az az ember, ki a szív dolgába feleldet volna, hogy fia, koronájának örököse s katonai keménységgel lépett fel.

Külföldre utazol két évre, szól a hajhatalatlan apa fiához, — a leányt pedig a bíróság fogja megkérdezni, mi jögon toladott be a főhercegnőnk közé.

Az ifjú herceg elutazott. Dorist a rendőrség elfogta, s a törvényszéknek adta át, mely a királytól sajátkezűleg a következő utasítást kapta: "A börtönbe vetett Ritter Dorotyát, holnap reggel előbb a börtön kapuja előtt, aztán atyja lakásánál s harmadszor a város végén meg kell veszőtöztetni s aztán — szandiroi dologházba küldendő örök időre."

Szinészet.

Offenbach operája, a „Hoffmann meséi” került először színe mult pénteken. Magáról a darabról jót mondhatunk. Hatás hajszó nélküli nincsenek ugyan, de a zenei-ötlettel meglehetősen szórakoztatják. Az előadásról is kedvezőleg kell nyilatkoznunk. A szereplők mindent elkövettek annak érdekében, hogy a farsadagukat a siker jutalmazza. Kiss Ferenczről kell legelőször megemlékeznünk, ki Lindort, Koppelius, Mirakel szerepeit játszotta. Minden vidékies cikornyázás nélkül elmondhatjuk, hogy Kiss e darabban nemcsak kiválóan érdekes alakításokat mutatott be, hanem értelmes, megnyerő hangjával a közönség figyelmét teljesen leköttette. Volt alkalomok sok baritonistát hallani a vidéken. De Kiss nagy marad azok között. A Zombory Ilona (Olympia, Antonia, Stella) és Balogh Arpad (Hoffmann) néhez szerepeknél megtehető. T. Serfőz y Etel (Miklos), Mikéi (Spalanzoni), valamint Szep Aladár (András, Cocenelli, Ferencz), különösen mint Ferenc és Balassa Jenő (Krespel) emelték az anszambelt. A darabot szombaton és szerdán megismételték.

„Tunikás leányok” Gerő Károly népszínműve adattól vasárnap. A darab eszméje a városi munkás-életből van véve; földolgozása gyöngye. Az előadás sem volt jó; vontatottan ment. A hetitől estét a „Czigánybáró” előadása töltötte ki.

Kedden Fenillet „Az erdő szépe” színműben gyönyörködött a közönség, mert az előadás összességében volt az egyes szereplők lehetnek magukért. Így: Z á v o d s z k y Teréz (Pálma), L a e z k ó Aranka (Luiza), Szabó Krisztina (Penmareh), Gyurman Alice (Andor), továbbá Komjáthy (Morell), S o m o g y i (Albin), B a l a s s a (Hugo), V e r e s s (Hoel).

Közgazdaság.

Lopják a gyümölcsöt.

Néhány szó az egész s mégis mily kellemetlenül hangzik a tulajdonos fülebe. Mind-egyre vannak még az Istennek oly csudabogarak, kik mindig ott keresnek a hová mit sem tettek; aratni akarnak anélkül hogy vetettek volna: gyümölcsösetekjük van, de elfeledtek fát ültetni. Ezek képezik a társadalom tolvaj-kompaniáját.

Magam is röstellem a dolgot, hogy nem irhatok tisztességes címet soraim fölé; de név nélkül kell nevezni a gyermeket, hogy az megértesse lelkében. Odáig jutottunk már a silyvesében, hogy középünk a gyümölcs lopást nem tartja vétéknek, hanem jogos enyem és tied. Maholnap már odajutunk, hogy a gyümölcslopást oly virtusnak tartják, amelyvel ugyan utólag kérkedni is lehet. Ha aztán a gyümölcstermelő hosszú évek fáradsága után végre terméshez jut, jobban kell azt a kétlábú mint a négylábú állatoktól megóvnia s legjobb esetben örüljön annak, ha a tolvaj urak kostólul neki is néhányat meghagynak. Amerikában már bizonyára plakátokat ragasztának a fákra, a melyen a tisztelt tolvaj urak kéretnek, néhány szemet a tulajdonosnak kostólul meghagyni.

Amerikáról jut eszembe, hogy pár év előtt egy odaváló úri emberrel utaztam a Dunán, kit az Isten pénz dolgában olybá megsegített, hogy módjában volt csupa kedvtelével különböző országokat össze-vissza utazni. Hát ezen uriemberrel beszédek egyelőre azt kérdeztem tőle, hogy méltattate figyelmére Magyarország gyümölcsözését is mi a pézete róla? Nem azért intéztem hozzá a kérdést, mintha magam is nagy könnyen nem tudtam volna reá felelni; hanem ösztönit megvallva bántott a kíváncsiság, hogy vajon az eredeti amerikai, milyen eredeti választ kapok.

Várakozásomban nem is csalódtam; mert ugyancsak ráadta az „adottat” s hatalmasan fején találta a szegyet.

„Ugyanis a sajátos hideg vérvél azt felelte, hogy Magyarországon azt tapasztaltam, miszerint jobban szeretik itt a gyümölcsöt mint a gyümölcsfát.

S igazat mondott! Mert ha a gyümölcsöt is úgy szeretnek mint magát a gyümölcsöt, akkor öök maguk is ültetnek fákat s így aztán öök nekik is lenni gyümölcsük, nem kívánják a másét s akkor bizonyára a gyümölcslopás sem jutna az eszükbe. Igen ám, csak hogy az affle mákvirágok a fával mit sem törődnek, azt ültesse más: öök csak a gyümölcs után sóvárognak. S ha nem kaphatják szép szerivel, megkeresik tiz körmükkel.

De hát nem is esuda, hisz fát ültetni senki sem akar, csak a gyümölcsöt szeretnék élvezni. Alig akad az egész községben nagy élvezte egy-egy ember, aki a fában találna örömet, azokat ültetné és plántálna. Ennek aztán az a természetes kifolyása, hogy alig van egy vagy más helyen egy fa s ezek is úgy néznek ki, mint a kinek se ura sem gazdája. A szél nyesi, a sertések kapálják; az ember csak akkor tekint rá, ha gyümölcs van rajta.

Aztán ha ez a baj olyan helyi baj volna, mely kivételké csak itt vagy ott fordul elő, még nem volna így elszomorító: de azt lehet mondani hogy nagy általán el van terjedve. Mint vándorintót jártamban mentemben sok helyen megfordulok s mindenütt csak arról hallók panaszkodni, hogy azt az egy-néhány gyümölcsöt is ami nagy élvezte terem, nem lehet a tolvajoktól megőrizni. S nem egy sem kettőt hallottam már elke-seredésükben arra fakadni, hogy nemcsak nem ültetnek több gyümölcsfát, hanem még a meglévőket is kivágják.

No most aztán gyümölcsészeti vándor-tanár, gyere ily helyre prédikálni! Örülj ha szárazan viheted el a börtöd, nem pedig hogy siker és eredmény kísérje nyom-dokaidat.

Hogy ily jelenségekkel szemben köző-

nyünek maradni nem szabad, azt be fogja láthatni mindaz, kinek szívében a gyümölcsészést iránt a legparányibb érzelme és fogé-konyasága van. S mivel a baj amugy is oly elharapódzott, annyival inkább nem volna orvoslásával szabad kénünk.

Minden okoskodás végre is oda vezet, hogy az érintett bajon csak úgy segíthetünk, ha a gyümölcstermelést általánosítjuk, s a gyümölcsfáival befásítást országsszerte ke-resztül vesszük.

Azzal hiába is kezdünk, hogy itt-ott egyes ügybuzgóbbak néhány fát ültetnek, itt közérő és akarattal kellene a munkához fogni s odahatni, hogy boldog és boldogta-lan egyaránt üres helyét és terét gyümölcs-fával ültesse be. Kormányának, hatóságának, egyleteknek váltva kellene itt köz-működni; mert csakis ezután módon lehetne az ügyön lendíteni. Csakis így lehetne elérni azt, hogy az ország gyümölcstával el-árasztva levén, mindenkinek önmagának is elég gyümölcse teremvén, a másának békét hagyna s ezzel eleje vétetnek a lopási má-niának.

Igen ám; csak hogy ehhez az ültetendő fák száz és száz ezrei volnának szükségesek s méltán támad azon aggodalom, hogy honn-ét teremtsük azt elő.

Aki a földműves nép anyagi helyzetét ismeri, az azt is tudja, miszerint arra tá-maszkodnunk nem lehet, hogy az a szükség mennyiségű fákat tán egyik másik faiskola tulajdonostól pénzen szerezzé be. Noha örömmel lehet tapasztalni, hogy e téren is előnyösen haladunk, amennyiben az ily faesemények napról-napra olcsóbbak lesznek; hanem azért szemben az általános pénztelenséggel még sem számíthatunk reá, hogy ezután módon az általános befásítást keresztülvihető legyen. S ezért nem marad egyéb hátra, minthogy minden egyes község saját szükségét otthon állítsa elő.

Kell vagy legalább is kellene minden községben faiskolának lenni, a melyből éven-ként ezer száma kerülne ki az ültetendő nemes faesemények. Járuljon a faiskola fen-tartásához birtokárnyilag minden egyes ember, hanem aztán viszonzás fejében kapjon is mindenki évenként ingyen fákat, melyeket kiki saját birtokán kiültetni köteles legyen. Így megfelelne a faiskola azon nagy fontos ságu feladatának, melyet eszközölni hivatva van. De mindaddig míg a faiskola terét hiva-talnokok bitorolják, míg azt az öregbíró a kisbírónak feléböl adja ki, vagy a csész burgonyát termel benne; addig bizony soha senki se várja azt, hogy önnét faesemények kerüljenek ki.

Ezen értelemben a faiskolák rendezése manap már égetően szükséges s mindaddig míg annak egyszázalékos szervezésével késünk, késletteljük együtt a befásítást ügyét is. Adjuk át a faiskolát rendeltetésének s ezzel meg fogjuk vetni gyümölcsiparunk egész-ség és erős alapját is.

Oda kell tehát minden áron töreked-nünk, hogy az általános befásítás nagy munkájához a mozgalmat azáltal indítsuk meg, hogy a községi faiskolákat rendelte-tésüknek átadjuk. Ez ismét lehetővé fogja tenni azt, hogy évenként a lakosság közt több száz darab gyümölcsfa kiosztassék. S ha a határ ekként lassanként befásítatik s ezen fák később termőre fordulnak, nem-csak oly jövedelmi forrást nyitunk magunk-nak, a melyvel megéltesünk modjátjuk elő, hanem még azt is elérhetjük, amit a legszigorubb törvényvel sem volnánk ké-pes elérni, t. i. nem lesz oly általános a keserü panasz, mely mindig fülünkbe hang-zik, hogy „Lopják a gyümölcsöt!”

Liebbald Béni.

NAGY FERENCZ,

laptulajdonos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ

felelős szerkesztő, fómunkatárs.

Hirdetések.

A ki kétségben van a felett, hogy a hirlapokban feldesített gyógyszerek közül melyiket használja betegségére ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipecsébe s kerje a „Betegbarát” című riportot. E köny-vecskékben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem is olvashatók E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziér is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegsé- giszerencsén elhárítsák. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez ökböl egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megren- delését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecské- ségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A riportat megkölde a megrendelőnek költségekbe nem kerül.

Harkányi gyógyfürdő. (Magyarország, Baranyavármegye.) Idény Május 1-től, Szeptember 30-ig. E fürdő rendkívül emelkedése, mely a gyógyvíz páratlan gyógyhatásának következménye, szükségessé tette, hogy még egy második artzi kút is furassék, mely kénos források 51° R. természetes meleg vizével eredményt nyújtunk csúszos, köszvény, görvény, idült banyók, aranyer, sóbántalmakra, fozamzást, hiányok, sebek, daganatok, és hiányok, idült szemek, és ivarszervi bántalmak ellen. Az utazásra szolgál Budapest-pécsi vasut vagy Déli vasut budapest-káiszabai-beresi vonal: állomás Pécs: továbbá az alföldi vasut Eszéken át Villányig. Mohács pécsi állomás: Villány, mely utóbbi állomásnál a villányi postamester által fenntartott társasok és külön kocsik is az érkező vendékek rendelkezésére állanak. — A fürdőbe utazók a magyar állam vasut vonalánál 30% engedményben részesülnek, ha (időjelvényüket nyilvánítva) menet jegyet ide és vissza egyszerre váltatnak. Posta- és távirda állomás. Bővebb tudósítást a legnagyobb készséggel Dr. HELLER JÓZSEF rendes fürdőorvos nyújt. Harkány, 1887. A fürdő-igazgatóság.

6 frt havi fizetésért

egy helybeli könyvelő, ki pénzintézeteknél és előkelő kereskedő cézeknél működött, az egyszerű és kettős könyvvitelben valamint levelezésben és kereskedelmi számolás-ban oktatást elvállal.

Szíves ajánlatok e lap kiadóhivatalához „6 frt” jel alatt intézendők.

Árverési hirdmény.

Töltés előjárása részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező

községi kocsmá 3 egymásután következő azaz 1888. 8189. 1890. évekre nyilvános árverés útján f. évi június hó 13-án d. e. 9 ó-á-kor Töltés bíróságánál haszonbérbe fog adatni.

A kivenni szándékozók kötelesek: 50 frt. bántpénzt letenni, s a kocsmá után bármennyű adót és a negyed ele-jén mindig előre fizetni a bért.

Töltés, 1887. május 22-én.

Tóth Bali józsef bíró. Kovács L öincz. Gerő István esk. Egédi József k. bíró.

1678. sz. 1887.

Árverési hirdmény.

A siklósi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, Baranya megye gyám-péztára végrehajtónak Markovits Yakáné szül. Koleszár Yánya végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtás ügyében a siklósi kir. bíróság területén levő a D. sz. mártóni 99. sz. telek-jükben felvett 96. sz. házának s belsősé-gének adóst illető felére 199 forint, 1/4 telek legelő és erdő illetőség felére összesen 614 frtban az árverést ezennel megállapított ki-kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 18 7. évi június hó 25. napján d. e. 10 órakor D. sz. mártón köz-ség házához kitéendő megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arvezezni szándékozók tartoznak az inga-talan becsárának 10% át vagyis 19 frt 90 krt. és 61 frt 40 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ár-folyammal számított és az 1881. évi novem-ber hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-dekképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmé-ben a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis-mervényt átszolgáltatni.

Kelt Siklóson, 1887. évi ápril 29-én. Visy. kir. aljbíró.

17671. sz. 1887.

Árverési hirdmény.

Baranyamegye gyámpéztára végrehaj-tatónak Bernát Sámó végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az 1887. évi június hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor Szabolcs a község házában megtartandó nyilvános árverésben árverés alá bocsátatik a pécsi kir. törvénysek területén levő a szabolesi 137. számú tjkönyvben felvett 152. 134. rdz. ház, udvar és kert a hozzá-tartozó erdő és legelő illetékekkel 466 frt., ugyanazon tjkvben felvett 2227. hsz. szoló és pinezének Bernát Jánosot illető 2 3 rész ingatlanra 190 frt 66 kr. ban ezennel meg-állapított kikiáltási árban. Ezen árverésben a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az inga-talank becsárának 10% át vagyis 46 frt 60 krt. és 19 frt 6 krt. készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ár-folyam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én a 3333. sz. a kelt m. kir. igazság-ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-dekképes értékpapirban a kiküldött kezé-be letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis-mervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvénysek mint telekkönyvi hatóságnak 1887. évi február hó 11. napján tartott üléséből.

kiadta Jeszenszky. kir. törvényszéki jegyző.

Egy felülsapó vizimalom

közel a városhoz több évekre haszon-bérbe kiadó. — Egy kukorica daráló, egy könnyű jukker kocszi szabad kéz-ből eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

10 forint naponkénti biztos kereset mindenkinek elérhető a ki törvényszerűen kiállított részletelek eladásával állandó lak-helyén foglalkozni akar. Kérdezőskö-dések intézendők FUCHS H. 10-1 váltóházhoz Budapest, Dorolya utca 9. szám.

Egy szép Neufundlandi eb

egy éves, fényes fekete, tanulékony olcsó árért eladó. Pécs, Király-utca 18. szám.

„Jó étvágyat”

szokunk egymásnak kívánni mert előtt és nem minden alap nélkül, evés az étvágyhiány úgy a legjobb és legdrágább ételeket ép oly értéktelenül teszi mint a legegyszerűbbeket. Étvágy gerjesztésre legjobb ajánlatok a hatású

Egger-féle szódapasztillák melyek ezenkívül kitűnő hatásukat gyomor-egésznél, rossz emésztésnél és mindennemű gyomor affekciónál töképpen, semmi eseten sem tagadják meg, s így megvéd egy rossz gyomor feltett következményeitől. Ezen pasztillák skatulyákban a 30 kr. minden gyogytarban Pécsen kapható: Zsiga Lajos, Sipőcz Ist-ván, Kovacs M. és az igazalmasok gyogyszer-tarban-Göbetezky F., J. C. Diene, David Gyula északi gyog-yszer-zseknél, Csató Gyula gyogyszeresnél villányban.

Pécs szab. város iskolaszékétől.

Pályázati hirdmény.

191 sz., 37 isk., 887

Melynek fogva alulírt részéről a községi iskolaszék folyó évi 19 37. számú határozata alapján ezennel közhírré tétetik, hogy az iskolagondnoki állás, melyet évi 450 frt tiszteletdíj van összekötve, f. é. junius hó végével pályázati eljárás és választás útján fog betöltetni.

Felhivatnak tehát azok, kik ezen állás betöltésére képesek, s arra vállalkoznak, hogy magyar állampolgárságukat, erkölcsi magaviseletüket, köz-ségi illetőségüket: netán eddigi alkalmazásukat s vagyoni állásukat előtűntető bizonyítványokkal ellátott kérvényüket mai alulírt naptól f. é. junius hó 15-ig bezárólag alulírtnál a hivatalos órák alatt nyújtsák be.

Megjegyeztetik, hogy az alkalmazandó 1000 frt. tiszti ovedéket tartozik kézpénzben, pécsi takarékpénztári könyvecske vagy állampapirban mely név-érték szerint számítatik. — letenni s továbbá, hogy nyugdíjra igényvel nem bír.

Pécs, 1887-ik évi május hó 26-án.

Aidinger János.

kir. tanácsos polgármester mint a községi iskolaszék elnöke.

Csukás Zoltán

épület- és díszmű-bádogos

Pécs, Király-utca 27. sz. (Gianone-ház.)

Ajánlja mindennemű érc-lemes munkát, elvállal kony-na és házbendezéseket, szoba és házi closetek fel-állítását, készít fürdő és ülökadakat önfutóalkalakkal, úljakozó sajtókat, borhű-tőket stb.

Vállalkozik különösen épít-kezésnél tetőfödésre önozott (fehér) horganyzott, (vas) és horganylemezből, függő és szegélyesatorna felrakására, valamint dísz gombok, szél-kakasok készítésére stb. stb. Javítások és festések ju-tányos áron elvállaltatnak.

megrendelések mérték vagy rajz után pontosan és gyorsan eszközöltetnek. Fürdőszőfők önfutóalkalakkal a legjobb minőségűek eskis nálam kap-hatók.

Bérbe adandók:

Pálya-utca 59. sz. házában egy bolt lakhelyiséggel; a 6-ik sz. házában egy bolt lakással, ugyszintén a 2-ik sz. házában több lakás és egy újonnan építendő bolt, mely minden nagyobb üzleti célnak megfelel, hozzá raktárak, gabnapad-lások és folyó évi november 1-ére bérbe vehető.

Esetleg az utóbbi 2-ik sz. alatti bolti helyiségek tetszés szerint a jelzett idő előtt is átvehető, értekezhetni az alulírtnál.

Együttal értesítettik a t. cz. építő-közönség, hogy saját gyártmányú jó és szép tiszta színben cze ment-lemezeket és kitűnő portland és román cze ment-meszet a helybeli fa-üzleti helyiségéből jutányos áron szolgálok.

Pécs, 1887. május hó. Jankovits Sándor.

Ticho Bernát, Brünben

Krautmarkt Nr 18.

(saját ház) szállít utánvétellel:

Table with 2 columns listing various goods and their prices. Items include 1000 kammar-maradék, 1000 brünni posztó-maradék, Tiz met. felpant Cachemir, Tiz met. indiai-kelme, Tiz met. átszött kelme, Tiz met. Dreidraht, Tiz met. ruhakelme, Tiz met. pamut-rips, Tiz met. jub-gyapot-kelme, 1000 brünni posztó-maradék, Egy darab hazi vászon, Egy darab rumburgi vászon, Egy darab Chiffon, Egy darab king-szövet, jobb a vászonnál, Egy Jute-Garnitúra, Egy rips-garnitúra, Egy maradék futószőnyeg.

Minta és árjegyzék ingyen és bérmentesen.

HUZÁS

már e hó 24-én!

KINCSEM-**S**ORSJEGYEK à **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt
6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50.000 frt

Továbbá

10.000 frt **5000** frt 20% levon. | **4875** Pénznyeremény

KINCSEM-**S**ORSJEGYEK kaphatók

a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.

Pécsett: SCHAPRINGER és ULLMANN urak váltóüzletében.